ਐੱਮਐੱਮਟੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਐਮ/ਐਸ ਵੇਦਾਂਤ ਲਿਮਟਿਡ

(2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1862)

18 ਫਰਵਰੀ, 2019

[ਮੋਹਨ ਐੱਮ. ਸ਼ੰਤਨਗੌਦਰ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਸਰਨ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996: ਧਾਰਾ 34,37-ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ-ਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ। 34 2015 ਵਿੱਚ, ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸਾਲਸੀ ਅਤੇ ਸੁਲ੍ਹਾ ਐਕਟ, 1996: ਧਾਰਾ 34,37-ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਪ ਏਜੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਚਲਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਭੇਜਦਾ ਸੀ-ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਧ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰੇ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਟਿਡ (ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ.) ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ-ਕਿਉਂਕਿ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ-ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ 14.12.1993 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ-ਧਾਰਿਤਃ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਭਾਰਥੀ ਸੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਲੜੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਭਾਰਥੀ

ਸੀ-ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ' ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੰਗ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਟੈਂਡ-ਬਾਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ-ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ HTPL ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਾਲਸੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 (2) (ਬੀ) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਯੋਗਤਾ ਉੱਤੇ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਜੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਸਾਲ 2015 ਵਿੱਚ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਬੁਨਿਆਦੀ ਏ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ "ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਵੈਡਨਸਬਰੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਪੇਟੈਂਟ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 34 (2) (ਬੀ) (2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮਨਮਾਨੇ, ਤਿੱਖੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਐਸੋਸੀਏਟ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਡੀ. ਡੀ. ਏ. (2015) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 49; ਓ. ਐਨ. ਜੀ. ਸੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਸਾ ਪਾਈਪਸ ਲਿਮਟਿਡ (2003) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 705: [2003]

ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 181 : [2006] 2 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 409-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

1.2 2015 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 34 (2) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 81 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1.3 ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2. ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਕ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 1 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 28.07.1994 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਿੱਧਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਵੱਖਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ, ਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਿਰਫ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਦਾਮਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸੀ।

ਸ਼ੁੱਧ ਹੀਲੀਅਮ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਓਐੱਨਜੀਸੀ (2003) 8 ਐੱਸਸੀਸੀ 593 : [2003] 4 ਪੂਰਕ. ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 561; ਡੀ. ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਸੰਘ (2004) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 325: [2004] 1 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 767-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ

3.1 ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਏ. ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਟੈਂਡ-ਬਾਈ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ, ਮਈ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 1995 ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 06.12.1995 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 9.20 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।

3.2 ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 24.01.1996 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ

ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਰਮਿਆਨ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦ ਹੈ

ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

(2015) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 49	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[2003] 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 691	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
(2006) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 445	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[2006] 2 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 40	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 11
[2003] 4 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 561	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 14
[2004] 1 ਸਪਲਾਇਰ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 767	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 14

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2014 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1862.

ਸ਼ਿਆਮ ਦੀਵਾਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਰੇਖਾ ਰਮਨ, ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕੁਮਾਰ ਝਾਅ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੇਮਿਆ ਰਾਜ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੰਜੇ ਆਰ. ਹੇਗੜ੍ਹੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਮਿਸ਼ਰਾ-I, ਪ੍ਰਾਂਜਲ ਕਿਸ਼ੋਰ, ਅੰਕਿਤ ਧਵਨ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮੋਹਨ ਐੱਮ. ਸ਼ੰਤਨਗੌਦਰ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ 2002 ਦੇ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 949 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਜੁਡੀਸੀਏਚਰ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨਃ ਮੈਸਰਜ਼ ਸਟਰਲਾਈਟ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) ਲਿਮਟਿਡ, (ਮੈਸਰਜ਼ ਵੇਦਾਂਤਾ ਲਿਮਟਿਡ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨਿਰੰਤਰ ਕਾਸਟ ਕਾਪਰ ਏ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸੀ। ਰਾਡਸ. ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਐੱਮ. ਐੱਮ. ਟੀ. ਸੀ. ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਪ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਵਰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 14.12.1993 ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।

3. ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੇਚੇ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਚਲਾਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ। ਮਾਲ ਸਿਰਫ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 100% ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਰੁਪਏ 500/- ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਟ੍ਰਿਕ ਟਨ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਚਾਰਜ (ਭਾਵ ਕਮਿਸ਼ਨ) ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਸੀ।

4. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 06.01.1994 ਉੱਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੋਧ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ (ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਟੈਂਡ-ਬਾਈ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ, ਭਾਵ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਗਾਊਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ "ਕੁੱਲ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ" ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਮੂਲ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰੇ। ਵਿਆਜ 18.25% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੋਧ 20.01.1994 ਉੱਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਿੰਟ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਾਹਕ ਨੂੰ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

6. ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰੈਲ 1995 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ".) ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀਆਂ ਤਾਂਬੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰੀ ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

7. ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਿਤੀ 27.06.2001 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ 15,73,77 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 14 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 18 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 296/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 05.02.1996 ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਭੁਗਤਾਨ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 2 ਕਰੋੜ 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਸ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਕਈ ਅਧਾਰ ਸਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਅਧਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਤਾਈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ

ਦਲੀਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਈ ਵਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਅਰਥਾਤ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੇਦਾਂਤਾ ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੇਦਾਂਤਾ ਲਿਮਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਗੁਦਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੋਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਭਟਕਣਾ ਪਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਗਾਹਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ), ਤਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੁੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੱਟ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਮਿਤੀ 27.06.2001 ਦਾ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ 14.12.1993 ਮਿਤੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

10. ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ' ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "1996 ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

11. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 (2) (ਬੀ) (ii), ਭਾਵ ਜੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀਮਤ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਲ 2015 ਵਿੱਚ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ,

ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਂਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਤੀ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਮਿਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਨਿਆਂਇਕ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਵੈਡਨਸਬਰੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਪੇਟੈਂਟ ਗ਼ੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੂਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ 34 (2) (ਬੀ) (2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਮਨਮਾਨੇ, ਤਿੱਖੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਮਾਮੂਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ (2015) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 49)। ਓ. ਐੱਨ. ਜੀ. ਸੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਵੀ ਦੇਖੋ। ਸਾ ਪਾਈਪਸ ਲਿਮਟਿਡ, (2003) 5 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 705; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਜ਼ਿੰਕ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਦੋਸਤੋ ਕੋਲਾ ਕਾਰਬੋਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ, (2006) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 445; ਅਤੇ ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਨਾਮ ਬਰਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, (2006) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 181) ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ 2015 ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 34 (2) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ 1 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ

ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 75 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 81 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 34 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2ਏ) ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਘਰੇਲੂ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

12. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

13. ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਅਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਬਿਟ੍ਰਲ ਅਵਾਰਡ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

14. ਇਸ ਮੋੜ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਕ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। (ਮੈਕਡਰਮੋਟ ਵੇਖੋ
ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਕ. ਵੀ. ਬਰਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਉੱਪਰ); ਸ਼ੁੱਧ ਹੀਲੀਅਮ ਇੰਡੀਆ (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ. ਓ. ਐੱਨ. ਜੀ. ਸੀ. (2003) 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 593, ਡੀ. ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਭਾਰਤ, (2004) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 325)।

15. ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 1 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕਿ

ਸਮਝੌਤਾ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਸਮਝ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 28.07.1994 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿੱਧਾ ਸਮਝੌਤਾ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਵੱਖਰੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ, ਜੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਦਾਮਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਸੀ।

17. ਦਰਅਸਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਸਟੋਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਭੰਡਾਰਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ (ਭਾਵ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵੇਅਰਹਾਊਸ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ

ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਲਾਭਾਰਥੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਗਿਆ।

18. ਉਦਾਹਰਣਾਤਮਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਸੰਚਾਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਮਿਤੀ 19.09.1994 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 26.08.1994 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ 16.25% ਪੀ. ਏ. ਦੀ ਛੂਟ ਵਾਲੀ ਵਿਆਜ ਦਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਿਤੀ 28.03.1995 ਦਾ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ

ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

19. ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਟੈਂਡ-ਬਾਈ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

20. ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਧਿਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ, ਮਈ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 1995 ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 06.12.1995 ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਉੱਤੇ ਵੀ ਸਹੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 9.20 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣੇ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 08.12.1995 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਸਨ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ

ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਏ ਸੰਚਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਭੇਜੇ।

21. ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਚਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 24.01.1996 ਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਮ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੀ।

22. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਤੇ ਐੱਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਦਰਮਿਆਨ ਸਮਝੌਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਰਮਿਆਨ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਜਿਹੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। 23. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਚ. ਟੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

24. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1996 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਤੇ 37 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਾਜਬ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿਤੀ 14.12.1993 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

25. ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 2002 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 949 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate